

nesmí škodnou zvěř okupovati, nebo zda o tomto zvykovém právu nevěděl. Nevěděl-li o něm, byl by to omyl ve skutečnostech, jenž by zlý úmysl obžalovaného dle § 2 písm. e) tr. z. vylučoval a skutek mu za vinu kladený činil beztrestným.

Čís. 314.

Předražování. Odepírání prodeje předmětu potřeby (§ 13 zákona lichovního) může se státi i konkludentním činem prodávajícího.

(Rozh. ze dne 23. prosince 1920, Kr II 230/20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalované do rozsudku lichovního soudu u zemského soudu trestního v Brně ze dne 25. června 1920, jímž byla uznána vinnou přečinem dle § 13 zákona ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n., mimo jiné z těchto

důvodů:

Neodůvodněna jest zmateční stížnost, tvrdí-li, uplatňujíc důvod zmatečnosti čís. 9 a) § 281 tr. ř., že soud neprávem uznal stěžovatelku vinnou přečinem dle § 13 lich. zák., poněvadž ani neodepřela prodej mléka, předmětu to potřeby, aniž nežádala svědkyni H-ovou, by současně s mlékem odebrala zboží jiné, totiž syrečky. Byť se i odepření mléka, pokud se týče požádání, by svědkyně H-ová současně s mlékem odebrala syrečky, dle zjištění rozsudku, opírajícího se o svědeckou výpověď H-ové, nestalo výslovně, přece soud lichovní zjistil takové chování se stěžovatelky vůči Kristině H-ové — zpětvzetí mléka nalitého již do konve H-ové, když tato na otázku stěžovatelčinu prohlásila, že syrečků nevezme — z něhož H-ová vyrozuměla, že mléko jí prodáno nebude, neodeběře-li též syrečky, a z něhož i soud lichovní dospěl k přesvědčení, že obžalovaná H-ové prodej mléka odepřela, neodeběře-li syrečky. Vytýká-li zmateční stížnost tomuto zjištění rozsudku zmatek dle § 281 č. 5 tr. ř., poněvadž svědkyně H-ová něco takového nepotvrdila a že jde jen o domněnku H-ové, stačí poukázat na to, že nejde tu o reprodukci výpovědi jmenované svědkyně, nýbrž o závěr soudem lichovním z její výpovědi činěný, jež s hlediska § 281 č. 5 tr. ř. s obsahem svědecké výpovědi porovnávat nelze. Že však odepření prodeje mléka bez současného odebrání syreček nestalo se výslovně, není podřadění skutku pod § 13 lich. zák. na závađu, protože zákon výslovně o odpírání prodeje nevyžaduje, a projev vůle, přičítící se zákazu § 13 lich. zák. státi se může, jak rozsudek správně vytkl, i konkludentním jednáním. Jelikož soud lichovní, posoudiv jednání stěžovatelčino, jak svědkyni Kristinou H-ovou bylo prokázáno, dospěl k přesvědčení, že jednání to bylo Kristině H-ové jasně srozumitelným projevem vůle, odepřítí jí prodej mléka, neodeběře-li zároveň syrečky, jest podřadění pod trestní ustanovení § 13 lich. zák. správným.